

Азъ ще хваля Бога...

Пакъ нека се взремъ наоколо си въ прехубавия Божи свѣтъ и нека възхвалимъ Бога за Неговата премждростъ и сила, нека Му благодаримъ за Неговата голѣма доброта.

Той е създалъ всичко, което виждаме: слънцето, що грѣе денемъ, месеца, що ни свѣти нощемъ. Той е създалъ и най-едрия жителъ на морето — кита, и най-голѣмото отъ четиреногитѣ животни — слона, и малкия червей, който пълзи по земята.

— Всички твари славятъ Бога, — ни учи светото писание. Обаче азъ, човѣкътъ, Неговото разумно създание, мога да хваля Бога съ думи, мога да Го търся съ ума си, мога да Го обичамъ съ душата си.

Преди нѣколко години азъ

сѣмъ билъ още малко дете и моя езикъ е билъ нѣмъ; тогава не сѣмъ познавалъ величието Божие, защото не сѣмъ билъ още разуменъ. Но сега, когато вече азъ умѣя да говоря, моятъ езикъ може да хвали Бога, азъ мога да мисля за Неговата благодѣтелностъ.

Когато Господъ ме повика при Себе Си, азъ ще отида при Него, а на земята ще върша Неговата воля, ще слушамъ и изучавамъ Неговото слово отъ Евангелието.

Когато порастна, азъ ще употребя всичкитѣ си сили, за да хваля още по-добре Бога чрезъ своя животъ, чрезъ своитѣ дѣла, и никога нѣма да Го забравя, докато сѣмъ живъ...

Проф. Гротъ

